

چکیده:

مقدمه: بررسی علایم حیاتی راهی موثر و سریع جهت کنترل وضعیت مددجو و معیار جهت حل مشکلات بالینی وی است و منجر به کنترل شرایطی می شود که بیمار را در معرض خطر قرار می دهد دمای بدن را در بالین می توان از محل هایی مانند: زیر زبان، زیر بغل، پیشانی، شریان ریوی، مری، حلق، مژانه و اخیر از طریق مجرای گوش (روش تمپانیک) اندازه گیری کرد، اما دقت و صحت این روش مورد سوال است.

هدف: تعیین و مقایسه دمای تمپانیک، زیر زبانی و زیر بغلی در بیماران بستری در مراکز آموزشی درمانی دانشکده علوم پزشکی گناباد

روش کار: مطالعه از نوع مقایسه ای - توصیفی بود. ۲۰۰ بیمار ۱۸ سال به بالا بستری در بیمارستان های ۲۲ بهمن گناباد و ۱۵ خرداد بیدخت به روش متوال انتخاب و تحت مطالعه قرار گرفتند. برای اندازه گیری دمای تمپانیک از دماسنج دیجیتالی مدل ۱-ECT استفاده شد. هر دو دماسنج از لحاظ پایایی از خطای کمتر از ۰.۳ درجه سانتیگراد برخوردار بودند. روش اندازه گیری دمای بدن به این شکل بود که همزمان با کنترل دمای تمپانیک چپ و راست، دمای زیر بغل و زیر زبان هم اندازه گیری و ثبت شد.

نتایج: یافته ها نشان داد، اختلاف میانگین دمای تمپانیک و زیر زبانی از نظر آماری و بالین معنی دار است ($P=0.001$) به طور متوسط در ۲۴ درصد بیماران مورد مطالعه اختلاف دمای تمپانیک و زیر زبانی بیش از ۰.۳ درجه سانتیگراد بود دمای تمپانیک و زیر زبانی و زیر بغلی از نظر آماری اختلافی را نشان نداند ($P=0.75$) ولی از نظر بالینی در ۳۳ درصد بیماران مورد مطالعه اختلاف دمای تمپانیک و زیر بغلی بیش از ۰.۳ درجه سانتیگراد بود. دمای زیر بغلی و زیر زبانی هم از نظر آماری و بالینی اختلاف معناداری را نشان دادند ($P=0.001$)

نتیجه گیری: علی رغم وجود همبستگی متوسط و اختلاف آماری بین دمای تمپانیک و زیر زبانی، این دو را نمی شود جایگزین کرد. در مورد مقایسه بین دو دمای تمپانیک و زیر بغلی هر چند تست تی اختلافی را نشان نداد ولی از نظر بالینی اختلاف دارند که نمی شود این دو را جایگزین هم نمود.

واژه های کلیدی: دمای بدن، دمای تمپانیک، دمای زیر بغلی و دمای زیر زبانی.